

Sagsøgt: George Ciocoiu

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 110 TEUF til hinder for, at en medlemsstat pålægger en afgift for luftforureningsemissioner på et brugt motorkøretøj fra andre medlemsstater i forbindelse med den første indregistrering i den nævnte medlemsstat, hvorimod opkrævningen og betalingen af den samme afgift — selv om den pålægges i medfør af en retsakt og hvad angår brugte motorkøretøjer af tilsvarende alder, specifikationer og kilometerstand på det indenlandske marked skal betales i forbindelse med den første overdragelse af ejendomsretten — senere er blevet udsat ved en retsakt med lovkraft?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 24. april 2013 — Oberbank AG mod Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

(Sag C-217/13)

(2013/C 189/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Oberbank AG

Sagsøgt: Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

Procesdeltager: Deutsches Patent- und Markenamt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er direktivets artikel 3, stk. 1 og 3⁽¹⁾, til hinder for en fortolkning af national ret, hvorefter der for et abstrakt farvemærke (konkret: rød HKS 13), der søges registreret for finansielle tjenesteydelser, skal opnås en korrigeret henførlingsgrad på mindst 70 % i en forbrugerundersøgelse, for at det kan antages, at mærket har opnået fornødent særpræg som følge af brug?
- 2) Skal direktivets artikel 3, stk. 3, første punktum, fortolkes således, at det ligeledes er tidspunktet for ansøgningen om varemærket — og ikke tidspunktet for dets registrering — der er afgørende, når varemærkeindehaveren i sit forsvar mod en begæring om, at varemærket kendes ugyldigt, gør gældende, at varemærket i hvert fald mere end tre år efter ansøgningen, men inden registreringen, har opnået fornødent særpræg som følge af brug?
- 3) For det tilfælde, at ansøgningstidspunktet ligeledes under de ovenfor anførte forudsætninger er afgørende:

Skal varemærket kendes for ugyldigt, allerede fordi det er uafklaret og ikke længere kan afklares, om det på ansøgningstidspunktet havde opnået fornødent særpræg som følge af brug? Eller forudsætter ugyldighed, at sagsøgeren i ugyldighedssagen godtgør, at varemærket på ansøgningstidspunktet ikke havde opnået fornødent særpræg som følge af brug?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299, s. 25).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundespatentgericht (Tyskland) den 24. april 2013 — Banco Santander SA og Santander Consumerbank AG mod Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

(Sag C-218/13)

(2013/C 189/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banco Santander SA og Santander Consumerbank AG

Sagsøgt: Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

Procesdeltager: Deutsches Patent- und Markenamt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er direktivets artikel 3, stk. 1 og 3, ⁽¹⁾ til hinder for en fortolkning af national ret, hvorefter der for et abstrakt farvemærke (konkret: rød HKS 13), der søges registreret for finansielle tjenesteydelser, skal opnås en korrigeret henførlingsgrad på mindst 70 % i en forbrugerundersøgelse, for at det kan antages, at mærket har opnået fornødent særpræg som følge af brug?
- 2) Skal direktivets artikel 3, stk. 3, første punktum, fortolkes således, at det ligeledes er tidspunktet for ansøgningen om varemærket — og ikke tidspunktet for dets registrering — der er afgørende, når varemærkeindehaveren i sit forsvar mod en begæring om, at varemærket kendes ugyldigt, gør gældende, at varemærket i hvert fald mere end tre år efter ansøgningen, men inden registreringen, har opnået fornødent særpræg som følge af brug?